

Esetlen ének

Ha már egyszer
úgy esett,
hogy a balhé
megegett,
majd a kép is
leesett –
felvágjuk
a vegyestet.

Máskor viszont
– ki látott még
ily viszonyt –
nem esett
és
nem esett!
Lett is belőle
nagy talány,
beütött a
vad aszály.

És megint csak
megegett,
hogy esegetett,
esegetett,
majd
éveken át
csepp se esett.

Hát így esett
nagy
baleset.

Bezzeg annak idején,
rég
es
rég
gyakrabban esett.

Tegnap ismét
egész nap esett.
Nem nagy eset,
hát így esett.

És lám csak
velem is megesett,
hogymegyek!

Ülök s hallgatom,
ahogy künn csöpörög,
esik.
Ily eset is
meg-megesik
velem.

Csak ennyi volt.
Gyakran megesett,
hogymegyek.
Szép volt.
Mégis szép volt.

S vajh, mit szólnának
mindehhez
a lányok,
az elesettek?
a MEGESETTEK!

Új Vidék, 2012. I. 30.